

भवाति भवति तत्सर्वं ते तवानुग्रहेण भूरि बहुलमत्यन्तं सं-समेतु सम्यगेकीभ-
वतु प्रसमुपोदः पादपूरणः इति [पा० ८. १. ६.] समित्यस्य द्विवम् । पुनः पशुमाह
हे पशो एवं प्राणैः स्वाङ्गिश्चानेन मन्त्रेण दृढीकृतं देवत्रा यत्तं देवान्प्रति गहृतं
वा त्वां सखायो मित्रभूता इतरे पशवो माता पितरश्च अनुमदन्तु अभ्यनुजानन्तु
बहुवचनं पूजार्थम् अवसे अचितुं प्रीणयितुम् तुमर्थे असेप्रत्ययः यद्वा अचितुं त-
न्मुखेन स्वर्गप्राप्त्या स्वकुलं सर्वमवितुमित्यर्थः ॥ २० ॥

- V. a. समुद्रं गह् स्वाहा । b. अन्तरिक्षं गह् स्वाहा । c. देवः सवि-
तारं गह् स्वाहा । d. मित्रावरुणौ गह् स्वाहा । e. अहोरात्रि गह्
स्वाहा । f. इन्द्राक्षि गह् स्वाहा । g. द्यावापृथिवी गह् स्वाहा ।
h. यज्ञं गह् स्वाहा । i. सोमं गह् स्वाहा । k. दिव्यं नभो गह्
स्वाहा । l. अग्निं वैश्वानरं गह् स्वाहा । m. मनो मे हार्दि यह ।
n. दिवं ते धूमो गहतु स्वर्ज्येतिः पृथिवीं भस्मनापृण स्वाहा ॥ २१ ॥

का० [६. १. १०.] प्रतिप्रस्थातोपयजति गुदतृतीयस्य प्रह्निदमनुयाज्ञेषु समुद्रं गहे-
ति प्रतिमन्त्रमिति । अनुयाज्ञेषु ह्यमानेषु प्रतिप्रस्थाता पूर्वं स्थापितं गुदतृतीय-
भागमेकादशधा तिर्यक् प्रह्न्य प्रतिमन्त्रं जुहोतीति सूत्रार्थः ॥ हे हविर्गुदावयव-
त्रप त्वं समुद्रादिनामकान्देवान्गह् प्राप्नुहि तर्पणायिति शेषः स्वाहा सुकृतमस्तु ॥
का० [६. १. ११.] प्रतिवषट्कारं कृत्वा मनो मः इति मुखोपस्पर्शनमिति । प्रतिव-
षट्कारमेकैकं गुदकाण्डं कृत्वा सर्वान्ते मुखं स्पृशेदिति सूत्रार्थः । हे समुद्रादिदेवतास-
मूह हार्दि हृदयसंबन्धि मे मनो यह निबध्नीहि निबध्दं मनो हि स्वादायतनान्न
च्यवते ॥ का० [६. १. १२.] अनुयाज्ञान्ते स्वरं जुहोति दिवं ते धूम इति ॥ स्वरुदे-
वतम् हे स्वरो ते तव धूमः दिवं द्युलोकं गहतु वृद्धै । तव ज्योतिः ज्वाला
स्वः आदित्यं गहतु स्वः शब्देनादित्योऽभिधीयतेऽन्तरिक्षं वा । भस्मना पृथिवी-
मापृण समन्तात्पूरय । स्वाहा सुकृतमस्तु ॥ २१ ॥

- a. मापो मौषधीर्हिंसीः । b. धाम्नो-धाम्नो राज्ञस्ततो वरुण नो मुञ्च ।